

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Ректори Академияи идоракунии
давлатии назди Президенти Ҷумҳурии
Тоҷикистон, номзади илмҳои педагогӣ,
дотсент

« 11 » 08 Сафарзода Д.Ҷ.
соли 2025

ТАҚРИЗИ МУАССИСАИ ПЕШБАР

ба диссертатсияи Мирзозода Шаҳриёр Мунаввар дар мавзуи «Танзими ҳуқуқӣ-конститутсионӣ ва амалишавии ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.02 – Ҳуқуқи конститутсионӣ; ҳуқуқи муҳофизати судии конститутсионӣ; танзими ҳуқуқии ҳокимияти маҳаллӣ, пешниҳод шудааст.

Мутобиқати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Диссертатсияи Мирзозода Шаҳриёр Мунаввар дар мавзуи «Танзими ҳуқуқӣ-конститутсионӣ ва амалишавии ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.02 – Ҳуқуқи конститутсионӣ; ҳуқуқи муҳофизати судии конститутсионӣ; танзими ҳуқуқии ҳокимияти маҳаллӣ, ки аз рӯйи он ба шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз санаи 7 январи соли 2022, №16/шд ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мутобиқ мебошад.

Мубрами мавзу таҳқиқот. Аввалан бояд қайд намуд, ки то имрӯз дар доктринаи ҳуқуқи конститутсионии ватанӣ проблемаи танзими ҳуқуқӣ-конститутсионӣ ва амалишавии ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳия нагардида, масъалаи таҳқиқшаванда як қатор саволҳоро ба миён меоварад, ки ҷавобҳои назариявӣ ва ҳалли амалиро низ талаб мекунанд. Аз тарафи дигар, сухан дар бораи навсозӣ ва такмили қонунгузори миллии меравад, ки дар он масоили танзими ҳуқуқӣ-конститутсионӣ ва амалишавии ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, ташаккули дастгоҳи концептуалӣ, мавқеи он дар низоми дигар ҳуқуқҳои конститутсионии инсон ва шаҳрванд, механизмҳои амалишавӣ, кафолатҳо ва асосҳои маҳдудсозии он дар шароити ҳуқуқи муосири тоҷик ташаккул меёбад. Воқеан ҳам, масъалаи танзими ҳуқуқӣ-конститутсионӣ ва амалишавии ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон бисёрҷанба мебошад. Вазифаи бунёди давлати ҳуқуқбунёд ва демократӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, таҳкими

хукуку озодиҳои инсон ва шаҳрванд ба ҳисоб меравад.

Бояд ибраз дошт, ки новобаста аз гузаронидани баъзе таҳлилҳо ва таҳқиқотҳои анҷомдодашуда, ҳоло ҳам дар ин самт масъалаҳои зиёди ҳалношуда боқӣ мондаанд, ки омӯзиш ва таҳқиқи иловагиро тақозо менамоянд. Аз ҷумла, масъалаҳои муҳимми дар самти ҷавобгарии тарафҳои муносибатҳои меҳнатӣ (ҷавобгарии интизомӣ, ҷавобгарии маъмурӣ, ҷавобгарии моддӣ ва ҷавобгарии ҷиноятӣ), масъалаҳои бақайдгирӣ ва тафтиши ҳодисаҳои нохуш дар истеҳсолот, бастанӣ шартномаҳои мадания ба шартномаҳои маданӣ алоқаманд ва ғайра. Аз ин рӯ, таҳқиқи амиқи илмӣ ва амалии масъалаҳои мазкур аҳамияти баланди ҳуқуқӣ ва иҷтимоӣ дошта, барои тақвият ва мукамал сохтани таъмини ҳуқуқҳои шахс ба меҳнат мусоидати назаррас менамояд.

Бо дарназардошти ин гуфтаҳо, диссертатсияи Мирзозода Шаҳриёр Мунаввар дар мавзӯи «Танзими ҳуқуқӣ-конститутсионӣ ва амалишавии ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» ҳам аз нигоҳи назариявӣ ва ҳам амалӣ муҳим ба ҳисоб меравад.

Дарачаи асоснокии гузориши илмӣ, хулосаю пешниҳод, ки дар диссертатсия оварда шудааст. Дарачаи асоснокии гузориши илмӣ, хулосаю пешниҳод, ки дар диссертатсияи Мирзозода Шаҳриёр Мунаввар дар мавзӯи «Танзими ҳуқуқӣ-конститутсионӣ ва амалишавии ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» оварда шудаанд, арзишманд буда, натиҷаҳои он аз таҳлили ҳамачонибаи қонунгузори меҳнатӣ, дигар масъалаҳое, ки ба он алоқанданд ва адабиёти илмӣ бармеояд. Дар кори мазкур усулҳои умумии илмӣ (таҳлил, синтез, моделсозӣ, диалектика) ва усулҳои махсуси илмӣ (таърихӣ, ретроспективӣ, муқоисавӣ-ҳуқуқӣ, мантиқӣ-расмӣ, оморӣ)-и ба меҳнат алоқаманд баррасӣ шуда, масъалаҳои муҳими ҳуқуқ ва озодиҳои шахс ба меҳнат таҳқиқ гардидаанд.

Муаллиф бо далелҳои муътамади илмӣ таҷрибавӣ пешниҳод намудааст, ки зарурати ворид намудани тағйиру иловаҳо ба Кодекси меҳнати Ҷумҳурии Тоҷикистон ба миён омадааст. Хусусан, пешниҳод намудааст, ки меъёрҳои санадҳои меъёрии ҳуқуқие, ки дар асоси Кодекси меҳнати Ҷумҳурии Тоҷикистон қабул шудаанд (қарорҳои Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон), ба талаботи Кодекси мазкур мутобиқ карда шаванд. Ҳамчунин пешниҳод намудааст, ки шарҳи баъзе мафҳумҳо дар моддаи 1-и Кодекси меҳнати Ҷумҳурии Тоҷикистон оварда шавад. Ҳамчунин, муаллиф дар диссертатсияи мазкур бори аввал масъалаи ҷимояи маъмурии ҳуқуқи шахс ба меҳнатро дар баробари ҷимояи судӣ ба миён гузошта, зарурати даровардани тағйиру иловаҳоро ба Кодекси меҳнати Ҷумҳурии Тоҷикистон зарур шуморидааст.

Хулосаю пешниҳодҳои муаллиф бо таҳлили илмӣ ва маводи кофии амалии ҷамъшуда асоснок гардида, боиси баланд бардоштани самаранокии қонунгузории меҳнатӣ дар самти амалишавии ҳуқуқҳои шахс ба меҳнат хоҳад шуд. Аз ин рӯ, натиҷаҳои кори мазкур ҳам барои илм ва ҳам барои амалияи ҳуқуқтатбиқкунӣ аҳаммияти муҳим доранд.

Навгонии илмӣ таҳқиқ ва саҳеҳияти натиҷаҳои гирифташуда. Навгонии илмӣ таҳқиқоти мазкур пеш аз ҳама дар он ифода меёбад, ки бори аввал омӯзиши ҳамаҷонибаи моҳият ва мазмуни ҳуқуқи конститутсионӣ шахс ба меҳнат дар шароити иқтисоди бозорӣ, таҳкими меъёрҳои байналмилалӣ асосӣ дар соҳаи таъмини ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Конститутсия ва қонунгузории миллӣ, инчунин муайян намудани мавқеи ин ҳуқуқ дар низомии ҳуқуқҳои инсон зоҳир ёфтааст. Инчунин, дар таҳқиқот кафолатҳои давлатӣ-ҳуқуқӣ, маҳдудиятҳои ҳуқуқӣ ва шаклҳои ҳифз ва ҳимоя ҳамчун унсурҳои амалишавии ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳлил ва тавсиф шудаанд.

Дар диссертатсия вобаста ба мавзӯи баррасишаванда масъалаҳои зерини муҳимми назариявӣ амалӣ мавриди таҳқиқи амиқ қарор дода шудаанд:

- танзими ҳуқуқӣ-конститутсионӣ ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар таҷрибаи ҷаҳонӣ ба намудҳои бавосита ва мустақим, ҷудо шудааст;

- мафҳуми ҳуқуқи шахс ба меҳнатро ҳамчун ҳуқуқи субъективӣ муаррифӣ намуда, онро ҳамчун ҳуқуқи баҳогузорӣ менамояд, ки аз ҷониби давлат дар асоси баёни озоди шахс, имконияти ўро баҳри амалӣ намудани фаъолияти меҳнатӣ дар шаклҳои муқаррарнамудаи қонун, ки бо низомии кафолатҳои давлатӣ дар қонунгузорӣ муқаррар шудааст, таъмин карда мешавад.

- танзими ҳуқуқ ба меҳнат дар санадҳои байналмилалӣ ба ду гурӯҳ – санадҳои ҳуқуқии байналмилалӣ дорои хусусияти умумӣ ва санадҳои ҳуқуқии байналмилалӣ махсуси соҳаи меҳнат ҷудо намуда, пешниҳод шудааст;

- танзими ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар қонунгузории соҳавӣ меҳнатӣ дорои як қатор хусусиятҳои хос мебошад, ки онро аз қонунгузории дигар соҳаҳо фарқ мекунад;

- дар натиҷаи таҳқиқоти анҷомдодашуда ҳуқуқ ба меҳнат ба гурӯҳи ҳуқуқҳои иқтисодӣ шахс дохил шудааст;

- таҳти кафолатҳои ҳуқуқ ба меҳнат воситаҳо, усулҳо ва шароитҳое, ки дар қонунгузории меҳнат муқаррар шудаанд, фаҳмида шудааст, ки тавассути онҳо татбиқи ҳуқуқҳои ба корманд дар соҳаи меҳнат додашуда бевосита таъмин карда мешаванд;

- масъалаи танзими конститутсионӣ маҳдудиятҳои ҳуқуқ ба меҳнат

дар Конституцияи Ҷумҳурии Тоҷикистон бо роҳи яқоякунии банди умумӣ ва тавзеҳҳои мушаххас ба амал бароварда шудааст;

- дар заминаи таъмини ҳуқуқ ба меҳнат ду мафҳум ҷудо карда шудааст: «ҳифзи ҳуқуқ ба меҳнат» ва «ҳимояи ҳуқуқ ба меҳнат». Мафҳуми яқум хусусияти пешгирикунанда дорад, дуҷум бошад, хусусияти барқароркунандаҳо доро мебошад;

- усулҳои ҳимояи ҳуқуқи шахрвандон ба меҳнат дар се зерҷум, вобаста ба нақш ва дараҷаи иштироки давлат дар механизми ҳуқуқи инсон ташаққул меёбанд, қайд шудааст.

Натиҷаҳои таҷқиқот дар нуқтаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда ва ҳулосаҳо таҷассум ёфтаанд, ки метавонанд дар тақмили меёриҳои қонунгузори меҳнати Ҷумҳурии Тоҷикистон дар самти амалишавии ҳуқуқҳои шахс ба меҳнат истифода шаванд.

Саҳеҳияти натиҷаҳои таҳқиқоти мазкур бо истифода аз маҷмӯи методҳои илмӣ санҷида шуда, аз ҷумла таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқӣ, таърихӣ-ҳуқуқӣ ва низомнокӣ таъмин гардидааст. Доираи фарогирии таҷқиқоти диссертатсионӣ мазкур давраи истиқлолият аз соли 1991 то соли 2023-ро дар бар мегирад.

Ҳамин тариқ, навҷони илмӣ ва саҳеҳияти натиҷаҳои таҷқиқоти мазкур заминаи устувори назариявӣ амалӣ дошта, барои рушди минбаъдаи илми ҳуқуқи меҳнатӣ ва тақмили қонунгузори меҳнатӣ дар самти танзими ҳуқуқӣ-конститутсионӣ ва амалишавии ҳуқуқҳои шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон аҳамияти назаррас дорад.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия. Натиҷаҳои диссертатсияи мазкур ба рушди назарияи ҳуқуқи меҳнатӣ, бахусус дар самти омӯзиши амалишавии ҳуқуқҳои конститутсионӣ шахс ба меҳнат мусоидат менамояд. Дар диссертатсияи мазкур барои аввалин бор дар сатҳи илмӣ-ҳуқуқӣ масъалаҳои муҳраи ин самт дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таври комплексӣ мавриди таҳлил қарор гирифта, мафҳумҳои калидӣ дақиқ ва мукамал гардидаанд, ки барои қорҳои минбаъдаи илмӣ дар ин соҳа заминаи назаррас меғуздоранд.

Натиҷаҳои таҷқиқот имкон медиҳад, ки фаъолияти маҷмоти иҷро дар баробари маҷмоти судӣ баҳри амалишавии ҳуқуқи шахс ба меҳнат беҳтар ва самаранок шавад. Пешниҳодҳои мушаххаси муаллиф ҷиҳати тақмил додани қисми 3 моддаи 7, қисми 2 моддаи 15, қисми 2 моддаи 23, қисми 3 моддаи 31, қисми 1 моддаи 54, қисми 1 моддаи 55, қисми 1 моддаи 56, қисми 1 моддаи 225, сарҳати 5 қисми 1 моддаи 291, қисми 3 моддаи 342-и Кодекси меҳнати Ҷумҳурии Тоҷикистон барои ҳимояи маҷмурии амалишавии ҳуқуқи шахс ба меҳнат мусоидат намуда метавонад.

Натиҷаҳои бадастомада ба таъмини амалишавии ҳуқуқи шахс ба меҳнат мусоидат намуда, баланд бардоштани сатҳи боварии субъектоне муносибатҳои меҳнатӣ, махсусан кормандро ба қонун ва мақомоти давлатӣ мусоидат менамояд.

Ҳамин тавр, натиҷаҳои диссертатсия аҳамияти ҳамаҷонибаи илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоӣ дошта, барои баланд бардоштани маърифтаи ҳуқуқии тарафҳои шартномаи меҳнатӣ ҷиҳати амалишавии ҳуқуқҳои конститусионии шахс ба меҳнат сахми назаррас мегузорад.

Дарачаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ, дурустӣ ва асоснокии натиҷаҳои таҳқиқ.

Эътимоднокии натиҷаи татқиқот бо истифодаи методҳои илмии санҷидашуда, аз ҷумла усулҳои муқоисавӣ-ҳуқуқӣ, таърихӣ-ҳуқуқӣ, мантиқӣ-шаклӣ таъмин карда шудааст.

Дарачаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот бо таҳқиқи объективӣ, ҳамаҷонибаи назариявӣ ва амалии танзими ҳуқуқӣ ва татбиқи ҳуқуқ ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ мешавад. Эътимодноқӣ, инчунин, дар натиҷаи таҳлили муфассали категорияҳои ҳуқуқӣ ва хулосаҳои илмии аз рӯи онҳо қабулшуда зоҳир мегардад.

Дурустии натиҷаҳои бадастомада бо истифодаи манбаҳои бозътимоди илмӣ ва таҷрибавӣ, ба монанди адабиёти илмии ватанию хориҷӣ, санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ, қонунгузориҳои миллӣ ва дигар кишварҳои хориҷӣ тасдиқ гардидааст. Таҳлили амиқу дақиқи ин маводҳо имкон медиҳад, ки натиҷаҳо бо далелҳои воқеӣ тасдиқ гардида, аз нуқтаи назари илмӣ ва ҳуқуқӣ ба таври пурра дуруст мебошанд.

Асоснокии натиҷаҳои татқиқот дар он ифода ёфтааст, ки муаллиф бо истифода аз таҳлили ҳамаҷониба, далелҳои ҳуқуқӣ ва амалии воқеӣ пешниҳодҳои мушаххаси назариявӣю амалиро барои такмил додани қонунгузориҳои меҳнатӣ таҳия кардааст. Хулосаҳои пешниҳоднамудаи муаллиф бо далелҳои бозътимоди илмӣ, таҳлили мантиқӣ ва таҷрибаи воқеии ҳуқуқтатбиқкунӣ асоснок гардида, барои татбиқ дар қонунгузорӣ ва фаъолияти мақомоти иҷроия заминаи кофӣ дорад.

Ҳамин тариқ, натиҷаҳои татқиқоти мазкур бо дараҷаи баланди эътимодноқӣ, дурустӣ ва асоснокии илмӣ ва амалӣ фарқ карда, барои истифода дар фаъолияти илмӣ, ҳуқуқэҷодкунӣ ва ҳуқуқтатбиқкунӣ мувофиқ ва судманд мебошад.

Саҳми шахсии доктараби дарёфти дараҷаи илмӣ дар таҳқиқ. Саҳми шахсии доктараби дараҷаи илмӣ Мирзозода Шаҳриёр Мунаввар дар таҳқиқоти диссертатсионӣ аз сатҳи баланди навгонии илмии қор, масъалагузориҳои илмӣ ва услуби навиштани диссертатсия пурра тасдиқ мегардад. Ҳамаи нуқтаҳои асосии илмӣ, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд,

аз тарафи худи муаллиф коркард ва асоснок гардидаанд.

Саҳми шахсии муаллиф дар таҳқиқоти мазкур, махсусан ҳимояи маъмурии ҳуқуқҳои меҳнатии шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, мутобиқати санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ (қарорҳои Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон) ба талаботи Кодекси меҳнати Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷиҳати амалишавии ҳуқуқҳои шахс ба меҳнат назаррас мебошад.

Илова бар ин, саҳми шахсии муаллиф дар мақолаҳои илмӣ, маърузаҳо дар конференсияҳои ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ, иштирок дар таҳияи лоиҳаҳои санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ ва пешниҳодҳо барои ворид намудани тағйиру иловаҳо ба онҳо зоҳир мегардад, ки бори дигар арзиши амалии натиҷаҳои таҳқиқоти мазкурро нишон медиҳад.

Нашри натиҷаҳои таҳқиқ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ.

Натиҷаҳои таҳқиқоти пешниҳодшуда дар асарҳои нашршудаи муаллиф, аз ҷумла дар 14 мақолаи илмӣ, ки 8-тои онҳо дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 6 мақола дар нашрияҳои дигар ба таърифи расидаанд, инъикос ёфтаанд. Дар ин нашрияҳо натиҷаҳои калидӣ, хулосаҳои илмӣ ва тавсияҳои пешниҳодкардаи унвонҷӯ ба таври мушаххас ва возеҳ баён ёфтаанд. Аз ҷумла:

1. Сангинов Д.Ш., Назаров Д.Қ., Мирзозода, Ш.М. Баъзе пешниҳодҳо оид ба тақмили Кодекси меҳнати Ҷумҳурии Тоҷикистон [Матн] / Ш.М. Мирзозода, Д.Ш. Сангинов, Д.Қ. Назаров // Идоракунии давлатӣ. – 2021. – №1 (50). – С. 131-142. ISSN 2664-0651.

2. Мирзозода, Ш.М. Танзими конститутсионии ҳуқуқи меҳнат [Матн] / Ш.М. Мирзозода // Идоракунии давлатӣ. – 2021. – №4/2 (54). – С. 210-215. ISSN 2664-0651.

3. Назаров Д.Қ., Мирзозода, Ш.М. Танзими ҳуқуқии меҳнати кормандони дар ду (якчанд) ҷойи коркунанда [Матн] / Ш.М. Мирзозода, Д.Қ. Назаров // Маҷаллаи академии ҳуқуқ. – 2021. – №4 (40). – С. 140-144. ISSN 2305-0535.

4. Назаров Д.Қ., Мирзозода, Ш.М. Хусусияти ҳуқуқии уҳдадорӣҳои давлатҳои иштирокчиҳои Паймони байналмилалӣ оид ба ҳуқуқҳои иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангӣ [Матн] / Ш.М. Мирзозода, Д.Қ. Назаров // Давлатшиносӣ ва ҳуқуқи инсон. – 2021. – № 3 (23). – С. 264-175. ISSN 2414 – 9217

5. Мирзозода, Ш.М. Танзими ҳуқуқии ҳуқуқ ба меҳнат дар қонунҳо ва дигар санадҳои зерқонунӣ соҳавӣ [Матн] / Ш.М. Мирзозода // Идоракунии давлатӣ. – 2022. – №4/2 (59). – С. 307-311. ISSN 2664-0651.

6. Диноршоҳ А.М., Мирзозода, Ш.М. Танзими ҳуқуқии ҳуқуқ ба меҳнат дар қонунгузориҳои миллий [Матн] / Ш.М. Мирзозода, А.М.

Диноршоҳ // Идоракунии давлатӣ. – 2023. №4-1 (62). – С. 143-153. ISSN 2664-0651.

7. Диноршоҳ А.М., Мирзозода, Ш.М. Танзими ҳуқуқи ҳуқуқ ба меҳнат дар конститутсия [Матн] / Ш.М. Мирзозода, А.М. Диноршоҳ // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва ҷамъиятӣ. – 2023, №6. – С. 252-258. ISSN 2413 – 5151

8. Диноршоҳ А.М., Мирзозода, Ш.М. Эволютсияи таъмини конститутсионии ҳуқуқи меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон [Матн] / А.М. Диноршоҳ, Ш.М. Мирзозода // Маҷаллаи академии ҳуқуқ. – Душанбе, 2023., №2 (46) – С. 128-133.

9. Мирзозода, Ш.М. Конституционное регулирование права на труд [Текст] / Ш.М. Мирзозода // Материалы республиканской научно-практической конференции «30 лет независимости: этапы пройденного пути, реалии и перспективы». – Душанбе, 2021. – С. 140-143.

10. Мирзозода, Ш.М. Эволюция конституционного закрепления права на труд в Республике Таджикистан [Текст] / Ш.М. Мирзозода // Материалы республиканской научно-практической конференции «Конституция-как фактор стабильности государства» – Душанбе, 2022. – С. 256-263.

11. Мирзозода, Ш.М. Регламентация права на труд в международных документах [Текст] / Ш.М. Мирзозода // Вестник филиала Московского государственного университета имени М.В.Ломоносова в городе Душанбе. – 2022. – №2 (24). – С. 98-107.

12. Салохидинова С.М., Мирзозода, Ш.М. Соотношение права на труд и свободы предпринимательской деятельности [Текст] / Ш.М. Мирзозода, С.М. Салохидинова // Материалы международной научно-практической конференции «XII Ломоносовские чтения» посвященной Дню таджикской науки и 30-летию установления дипломатических отношений между РТ и РФ – Душанбе, 2022. – С. 626-629.

13. Диноршоҳ А.М., Мирзозода, Ш.М. Некоторые вопросы ограничения права на труд [Текст] / Ш.М. Мирзозода, А.М. Диноршоҳ // Материалы международной научно-практической конференции «XIII Ломоносовские чтения» посвященной 115-летию академика Б. Гафурова. – Душанбе, 2023. – С. 122-130.

14. Мирзозода, Ш.М. Худмуҳофизат ҳамчун шакли химояи ҳуқуқ ба меҳнат [Матн] / Ш.М. Мирзозода // Маҷаллаи конференсияи байналмилалии илмӣ-амалии «Тоҷикон дар оинаи таърих» бахшида ба 115 -солагии академик Б. Гафуров – Душанбе, 2023. – С. 135-139.

Теъдоди маҷаллаи ҷопшуда ба банди 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли

2021, №267 (бо тағйиру иловаҳо аз 26 июли соли 2023, №295) тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Арзёбии мазмуни диссертатсия ва дараҷаи ба итмом расидани он.

Сохтор ва ҳаҷми диссертатсия. Дар муқаддимаи кори мазкур аҳамияти илмӣ ва амалии мавзӯ ба таври мушаххас асоснок гардида, сатҳи тадқиқоти мавзӯ дар адабиёти илмӣ арзёбӣ шудааст. Дар баробари ин, мақсаду вазифаҳои тадқиқот, объект ва мавзӯи асосии он муайян гардида, асосҳои назариявӣ методологии он дақиқ карда шудаанд. Инчунин, заминаҳои эмпирикии таҳқиқот ва унсурҳои навгонии илмии мавзӯи таҳқиқшуда ба таври мушаххас нишон дода шудаанд.

Нақша ва сохтори диссертатсия тавре таҳия шудаанд, ки маҷмӯи масъалаҳои муҳим ва заруриро барои ҳалли мавзӯи таҳқиқшаванда дар бар мегиранд.

Сохтори рисолаи илмӣ бо назардошти мақсад ва вазифаҳои таҳқиқот, аз номгӯи ихтисораҳо ва (ё) аломатҳои шартӣ, муқаддима, ду боб, ҳафт сархат (зербоб), хулоса, тавсияҳо ва рӯйхати сарчашмаҳо ва адабиёти истифодашуда иборат буда, ҳаҷми умумии рисола 191 саҳифаро ташкил медиҳад.

Дар боби якум – «**Асосҳои конституционии ҳуқуқ ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон**» ном дошта дарбаргирандаи таҳлили мукаммали назариявӣ ва ҳуқукии ҳуқуқи конституционӣ ба меҳнат ҳамчун яке аз ҳуқуқҳои калидии иҷтимоӣ-иқтисодии инсон ва шаҳрванд мебошад. Дар доираи ин боб, муаллиф таҳлили низоммандонаи мафҳумҳои асосиро анҷом дода, мазмуни ҳуқуқ ба меҳнат ва озодии меҳнатро аз дидгоҳи илми ҳуқуқи конституционӣ равшан менамояд, инчунин тасниф ва тавсифи унсурҳои сохтории онро пешниҳод мекунад. Аз нигоҳи ӯ «ҳуқуқ ба меҳнат» ва «озодии меҳнат» ифодакунандаи як мафҳум буда, ба танзими ҳуқуқӣ-конституционӣ муносибатҳои меҳнатӣ нигаронида шудаанд» (саҳ. 28).

Таваҷҷуҳи махсус ба омӯзиши асосҳои меъёрии ҳуқукии танзими ин ҳуқуқ дар низоми ҳуқукии миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон зоҳир мегардад, ки Конститутсия, қонунҳо ва санадҳои зерқонунӣ, инчунин муносибати онҳо бо санадҳои ҳуқукии байналмилалӣ, ки аз ҷониби давлат тасдиқ шудаанд, дар бар мегирад.

Ҳамин тариқ, боби якум асосҳои назариявӣ-методологӣ ва меъёрии ҳуқуқиро барои таҳлили минбаъдаи падидаи ҳуқуқ ба меҳнат мегузорад ва аҳамияти онро барои ҷиҳати амалишавии ҳуқуқи шахс ба меҳнат ва бунёди давлати иҷтимоӣ, ки ба таъмини шароити шоистаи зиндагӣ, шугл ва худшиносии шахсият равона шудааст, муайян менамояд.

Боби дуюм бо ногузории «Механизми татбиқи ҳукуки конститутсионӣ ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» масъалаҳои марбут ба амалӣ гардондани яке аз ҳуқуқҳои асосии иҷтимоӣ-иқтисодии шахсият – ҳуқуқ ба меҳнат мавриди таҳлили ҳамаҷонибаи илмӣ қарор мегиранд. Дар боби мазкур диққат ба омӯзиши механизмҳои татбиқи ҳуқуқ, ҷанбаҳои ҳуқуқӣ-институционалӣ ва тартиботии он равона шудааст, ки тавассути онҳо муҳтавои меъёрҳои конститутсионӣ дар амалияи ҳукукии ҳаррӯза мушаххас ва таъмин мегардад.

Дар боби мазкур муаллиф ба ҳулосае омадаст, ки “механизми амалишавии ҳукуку озодиҳои инсон ва шаҳрванд дар соҳаи муносибатҳои меҳнатӣ маҷмуи воситаҳои ҳукукии танзимкунанда ва муҳофизатии сатҳҳои гуногун мебошад, ки бо ёрии онҳо ҳуқуқҳои субъективӣ ба амал бароварда мешаванд ва дар рафтори воқеии субъектҳо таҷассум мегарданд” (саҳ.79).

Дар ин боб муаллиф пешниҳод менамояд, ки дар шароити кунунии рушди иҷтимоӣ ва иқтисодӣ, ки бо тағйироти муносибатҳои меҳнатӣ, дигаргуниҳо дар бозори меҳнат ва зарурати мутобикшавӣ ба стандартҳои байналмилалӣ ҳамроҳӣ меёбад, масъалаи татбиқи самараноки ҳуқуқ ба меҳнат аҳамияти стратегӣ пайдо кардааст. Амалӣ гардидани ин ҳуқуқ на танҳо ҳамчун додани имкони расмӣ ба меҳнат ҷалб гардидани шаҳрванд фаҳмида мешавад, балки ҳамчун раванDEST мураккаб ва бисёрсатҳа, ки фароҳамсозии муҳити мусоиди ҳуқуқӣ ва институционалӣ, таъмини кафолатҳо, муқаррар намудани маҳдудиятҳои қонунии оқилона ва истифодаи механизмҳои самараноки ҳимоя аз вайроншавии ҳуқуқхоро дар бар мегирад.

Муаллиф дар боби мазкур пешниҳод менамояд, ки “ҳимояи ҳукуки инсон ин ҳамон воситаи ҳуқуқиест, ки истифодаи он имрӯз на танҳо мувофиқи мақсад, балки барои амалишавии пурраи ҳуқуқҳои инсон зарур аст. Ин махсусан дар соҳаи фаъолияти меҳнатии шаҳрвандон муҳим арзёбӣ мегардад, ки бо сабабҳои гуногуни объективӣ ва субъективӣ бештар вайрон карда мешаванд. Аз ин рӯ, дар шароити муосир механизмҳои ҳимояи ҳуқуқ ба меҳнат дар таҳаввулоти нав қарор доранд” (саҳ.115).

Дар анҷоми таҳқиқоти худ муаллиф пешниҳодҳои мушаххасро оид ба тақмили қонунгузории меҳнатӣ ҷиҳати амалишавии ҳукуки шахс ба меҳнат манзур намудааст.

Мутобикати баррасиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи Мирзозода Шаҳриёр Мунаввар дар мавзӯи «Танзими ҳуқуқӣ-конститутсионӣ ва амалишавии ҳукуки шахс ба меҳнат

дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.02 – Ҳуқуқи конституционӣ; ҳуқуқи муҳофизати судии конституционӣ; танзими ҳуқуқии ҳокимияти маҳаллӣ ба талаботи қарори Раёсати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки аз 30 сентябри соли 2021, №7 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Мутобиқати таҳассуси илмӣ довталаб ба дараҷаи илмӣ. Таҳассуси Мирзозода Шаҳриёр Мунаввар ба ихтисоси илмӣ дархостшаванда, яъне 12.00.02 – Ҳуқуқи конституционӣ; ҳуқуқи муҳофизати судии конституционӣ; танзими ҳуқуқии ҳокимияти маҳаллӣ мувофиқат мекунад. Таҳқиқоти диссертатсионӣ аз ин ҷиҳат қобили дастгирӣ мебошад.

Эродҳо ва ҳолатҳои баҳсталаб доир ба диссертатсия. Новобаста аз дастоварду муваффақиятҳо ва пешниҳодҳои ҳадафмандона, диссертатсияи мазкур аз норасоӣҳо ва ғалатҳои, ки хусусияти ҷузъӣ доранд, ҳоли нест ва камбудии ҷойдошта сифати баланди илмӣ диссертатсияро коста намегардонад. Ба инобат гирифтани онҳо дар таҳқиқоти ояндаи диссертант арзёбӣ мегарданд:

1. Дар зербоби 1.2. муаллиф масоили танзими ҳуқуқии ҳуқуқ ба меҳнат дар қонунгузории миллӣ ва санадҳои байналмилалиро таҳлил намуда, қайд менамояд, ки он тавассути санадҳои меъёрии зиёд мавриди танзим қарор гирифта, барои таъмини риояи вазифаҳои иқтисодӣ ва иҷтимоии давлат пешбинӣ шудааст. Муаллиф танзимнамоии ҳуқуқии ҳуқуқ ба меҳнатро ба се гурӯҳ ҷудо намудааст, аз ҷумла дар Конституцияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, дар санадҳои ҳуқуқии байналмилалӣ марбут ба ҳуқуқи инсон, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон онҳоро эътироф кардааст ва дар қонунгузории соҳавӣ.

Дар чараёни таҳлил муаллиф баён менамояд, ки қабули Конституцияи соли 1994 дар танзими ҳуқуқии муносибатҳои меҳнатӣ марҳалаи нав гардид. Дар фарқият аз аксари кишварҳои пасошӯравӣ дар Тоҷикистон, идомаи муқаррароти конституционӣ, ки ҳуқуқи меҳнатро танзим мекарданд, нигоҳ дошта шуд. Ҳамзамон, ба он унсурҳои нави илова карда шуданд, ки аз мазмуни санадҳои ҳуқуқии байналмилалӣ, ки Ҷумҳурии Тоҷикистон эътироф кардааст, бармеоянд. Дар ин ҷода аз матни рисола ба ҷустуҷӯи дақиқ нест, ки кадом аз унсурҳои ҳуқуқи мазкур аз Конституцияҳои қаблӣ даврони шӯравӣ дар матни Конституцияи Тоҷикистон боқӣ мондаанд ва кадоме аз онҳо унсурҳои нави мебошанд. Хуб мешуд, ки рисолаи нави дар чараёни ҳимояи ин масъаларо бо ҷустуҷӯи инъикос менамуд.

2. Дар рисола муаллиф ба ду категорияи таснифоти ҳуқуқҳои инсон

аҳаммияти бештарро додааст. Якум, вобаста ба иштироки давлат дар таъмин ва татбиқсозӣ – ҳуқуқҳои инсон ба ҳуқуқҳои амали ғавридошта ва барномавӣ ва дуюм, аз ҷиҳати мазмун ва хусусияти муносибатҳои танзимшаванда – ҳуқуқҳои инсон шахсӣ, сиёсӣ, иқтисодӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангӣ мешаванд.

Ҳангоми таснифбандӣ ба ғуруҳҳои мазкур муаллиф баъзе ақидаҳои баҳсбарангез пешниҳод намудааст. Масалан, ба андешаи ӯ ҳуқуқ ба меҳнат сарфи назар аз он ки ба шумораи ҳуқуқҳои иқтисодӣ тааллуқ дорад, ҳуқуқи амали ғавридошта мебошад. Мавқеи ҳудро ӯ бо он асоснок менамояд, ки дар шароити муосир амалӣ кардани ин ҳуқуқ, пеш аз ҳама, ба ҳуди шахс вобаста мебошад. Вазифаи давлат аз он иборат аст, ки барои иҷрои он шароити заруриро фароҳам оварад.

Дуруст аст, ки вазифаи давлат дар ин самт таъмини шароити мусоид барои бо кор таъминкунии шахрвандон мебошад, аммо ин маънои он надорад, ки давлат бояд ҳамаро ба кор таъмин намояд ва дар ҳолати бо кор таъмин накардан, шахс метавонад ба суд барои таъмин кардан бо ҷои кор муроҷиат кунад. Хуб мешуд, ки муаллиф дар ҷараёни ҳимоя ақидаи ҳудро пурра баён намояд.

3. Дар зербоби 2.3. муаллиф маҳдудсозии ҳуқуқӣ-конститутсионии ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистонро таҳлил намудааст. Ӯ қайд менамояд, ки масъалаи танзими конститутсионии маҳдудиятҳои ҳуқуқ ба меҳнат дар Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон бо роҳи якҷоякунии банди умумӣ ва тавзеҳҳои мушаххас ба амал бароварда мешавад, яъне асосҳои умумии татбиқи маҳдудиятҳо дар моддаҳои 14 ва 47 Конститутсия муқаррар гардида, қайдҳои мушаххас бошад, дар қисмҳои 2 ва 4 моддаи 35 Конститутсия мустаҳкам шудаанд, яъне Конститутсияи кишвар дар мавриди маҳдудиятҳои ҳуқуқи меҳнат ҳам талаботи умумӣ ва ҳам махсусро муқаррар намудааст. Аммо дар раванди омӯзиши масъалаи мазкур дар ин зербоб муаллиф бештар ба масоили умумии маҳдудияти ҳуқуқ ба меҳнат эътибор додааст. Ҳолатҳое, ки ба сифати маҳдудияти махсус баромад мекунанд, ба андешаи мо бо таври кофӣ баррасӣ нашудаанд, масалан маҳдудиятҳо нисбат ба хизматчиёни давлатӣ, соҳибкорон ва дигар ғуруҳи нафароне, ки ба ғайрияти меҳнатӣ машғуланд.

4. Дар рисола муаллиф намудҳои гуногуни ҳимояи ҳуқуқи мазкурро таҳлил намудааст. Эътибори зиёд аз ҷониби муаллиф насбат ба ҳимояи судӣ оварда шудааст, аммо мутаассифона дар кор таҳлили таҷрибаи судӣ, яъне теъдоди муроҷиатҳо ба суд ва қарорҳои қабулшуда нисбати ин муроҷиатҳо таҳлил нашудааст.

Хулосаи умумӣ оид ба диссертатсия. Хулосаи диссертатсияи

Мирзозода Шаҳриёр Мунаввар дар мавзуи «Танзими ҳуқуқӣ-конститутсионӣ ва амалишавии ҳуқуқи шахс ба меҳнат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.02 – Ҳуқуқи конститутсионӣ; ҳуқуқи муҳофизати судии конститутсионӣ; танзими ҳуқуқии ҳокимияти маҳаллӣ дар сатҳи зарурии илмӣ анҷом ёфта, аз ҷиҳати мазмун ба талаботи мавҷуда мутобиқ мебошад.

Диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мувофиқ буда, муаллифи он ба дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.02 – Ҳуқуқи конститутсионӣ; ҳуқуқи муҳофизати судии конститутсионӣ; танзими ҳуқуқии ҳокимияти маҳаллӣ сазовор мебошад.

Тақризи муассисаи пешбар дар асоси муқаррароти бандҳои 76-79 ва 81-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 (бо тағйири иловаҳо аз 26 июли соли 2023, №295) дасдиқ шудааст, таҳия ва пешниҳод шудааст.

Диссертатсия ва автореферат дар семинари васеи илмӣ-назариявии кафедраи ҳуқуқи маъмурӣ ва молиявии факултети ҳуқуқшиносии Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон баррасӣ шудааст. Суратчаласаи семинари васеи илмӣ-назариявӣ таҳти №11/1 аз 11 августи соли 2025.

Тақризи муассисаи пешбар аз ҷониби Сафарзода Некрӯз Файзӣ – номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, мудири кафедраи ҳуқуқи байналмилалии факултети ҳуқуқшиносии Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, омода шуда, дар маҷлиси кафедра муҳокима ва ҷонибдорӣ шудааст. Дар ҷаласаи кафедра аз 11 нафар, 10 нафар иштирок доштанд. Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» -10 «зид» - нест, «бетараф» - нест. Суратмаҷлиси кафедра таҳти №11/1 аз 11 августи соли 2025.

Раиси семинари васеи илмӣ-назариявӣ:

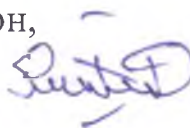
Мудири кафедраи ҳуқуқи маъмурӣ

ва молиявии факултети ҳуқуқшиносии

Академияи идоракунии давлатии

назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон,

номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент

Рустамзода Ҷ.Ю.

Ташхисгар:

Мудири кафедраи ҳуқуқи байналмилалии

факултети ҳуқуқшиносии Академияи

идоракунии давлатии назди
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон
номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент

Сафарзода Н.Ф.

Котиби чаласа:

Ассистенти кафедраи ҳуқуқӣ маъмурӣ
ва молиявӣ факултети ҳуқуқшиносии
Академияи идоракунии давлатии
назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Зарипов А.Х.

Имзои Рустамзода Ҷ.Ю., Сафарзода Н.Ф.
ва Зарипов А.Х.-ро тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо, коргузори
ва корҳои махсуси Академияи
идоракунии давлатии назди
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Зоирхонзода Ф.З.

“11” 08 соли 2025

Академияи идоракунии давлатии назди

Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Сайт: www.apa.tj;

Почтаи электронӣ: info@apa.tj;

Факс: (+992 37) 224-17-18

Суроға: 734003, Тоҷикистон, ш. Душанбе, куч. Саид Носир, 33.